

Arrest

nr. 201 438 van 21 maart 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 28 december 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 oktober 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 28 november 2017.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat G. VAN DE VELDE en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, legt op 7 september 2016 samen met zijn Spaanse partner een verklaring af van wettelijke samenwoning. Verzoeker heeft verblijfsrecht in Spanje.

Er wordt een onderzoek schijnsamenwoning opgestart.

Op 19 december 2016 geeft de procureur des Konings een negatief advies over de samenwoning.

Op 12 januari 2017 weigert de ambtenaar van de burgerlijke stand van Antwerpen de wettelijke samenwoning te registreren.

Op 16 augustus 2017 dient verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als ander familielid in de hoedanigheid van feitelijke partner van een Spaanse onderdaan.

Op 23 oktober 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing:

“(…)

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 16.08.2017 werd ingediend door:

Naam: S.(…)

Voornaam: A. (…)

Nationaliteit: Marokko

Geboortedatum: (…).1972

Geboorteplaats: D. E. K. (…)

Identificatienummer in het Rijksregister: xxx

Verblijvende te: (…)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 16.08.2017 gezinshereniging aan met mvr. L. P. L. (….) van Spaanse nationaliteit, met rijksregisternummer (…), op basis van artikel 47/1° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 47/3 van de wet van 15.12.1980 stelt dat ‘de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzame karakter van die relatie’.

Betrokkene bewees onvoldoende een duurzame relatie te hebben met de referentiepersoon.

Op 7.09.2016 legden betrokkenen een verklaring wettelijke samenwoning af.

Op 19.12.2016 gaf de procureur des Konings te Antwerpen een negatief advies met betrekking tot de registratie van de wettelijke samenwoning:

“Verwijzend naar uw schrijven met betrekking tot de registratie van de wettelijke samenwoning van S. A. (….) ((…)) en L. P. L. (….) ((…)), meld ik U dat volgende elementen in huidig dossier aanwezig zijn die op het voornemen van een schijnsamenwoning wijzen, namelijk:

- Precaire verblijfstoestand van meneer: meneer is in het bezit van een Spaans verblijfsdocument en heeft langdurig verblijfsrecht in Spanje. Gezien hij in het bezit is van een geldig Marokkaans paspoort en een geldige Spaanse verblijfsvergunning mag hij 3 maanden op 6 in België verblijven waardoor zijn verblijfsrecht precair is en de registratie van de wettelijke samenwoning een mogelijkheid zou kunnen zijn om onbepaald verblijfsrecht te verwerven.

- Ongeloofwaardig en vaag relatieverloop: betrokkenen verklaren dat zij elkaar hebben leren kennen in een discotheek in Barcelona in maart 2002 en vervolgens zijn gaan samenwonen in april 2002 doch geen van hen herinnert zich nog de naam van de discotheek.

Bovendien lopen de verklaringen over die eerste ontmoeting uit elkaar. Zo verklaart mevrouw dat zowel zij als meneer met vrienden in de discotheek waren terwijl meneer verklaart dat hij er alleen was en hij het van mevrouw niet meer weet gezien hij gedronken had.

- In 2011 kwamen betrokkenen vervolgens naar België doch het is onduidelijk hoe dit verliep. Mevrouw verklaart immers bij de ambtenaar burgerlijke stand dat ze samen naar België kwamen terwijl meneer verklaart dat hij eerst kwam en mevrouw 1,5 of 2 of 3 maanden later kwam. Bij de politie verklaart mevrouw dan weer dat ze niet weet wanneer meneer naar België kwam. Ze weet niet of dat hetzelfde jaar was of een jaar voordien. Dit is zeer vreemd voor personen die sedert 2002 een relatie zouden hebben en zouden samenwonen. Meneer zou sedert 2011 wel nog regelmatig naar Spanje zijn teruggekeerd doch waar hij sedert 2011 in België verbleef en waar hij (niet officieel) werkte wou hij niet vertellen.

- Onwetendheden over elkaars personalia: betrokkenen zijn erg onwetend over elkaar terwijl zij toch sedert 2002 een relatie zou hebben.

Zo verklaart meneer bij de ambtenaar van de burgerlijke stand dat mevrouw één broer heeft terwijl zij er 2 heeft. Bij de politie weet meneer dan wel dat mevrouw 2 broers heeft maar kan hij er slechts één benoemen. Meneer weet mogelijks ook niet dat mevrouw een schimmelinfectie heeft. Mevrouw weet blijkbaar niet bij wie meneer verbleef en werkte wanneer hij reeds in België woonde terwijl zij nog in Spanje woonde.

- Tegenstrijdige verklaringen:

Het is vreemd dat mevrouw bij de ambtenaar burgerlijke stand op 13.10.2016 verklaarde dat zij bereid was om zich in de toekomst tot de Islam te bekeren en op 27.11.2016 aan de politie verklaarde reeds een jaar moslima te zijn terwijl meneer op 27.11.2016 dan weer verklaarde dat mevrouw Katholiek is. Ook over hun vertrek in de (...)straat zijn de verklaringen tegenstrijdig. Volgens meneer zijn ze daar gevlucht voor de ratten terwijl ze volgens mevrouw verhuisd zijn omdat het een kleine studio was.

- Samenwoonstcontrole:

Het feit dat meneer niet aanwezig was bij de samenwoonstcontrole en hij de straat waar ze wonen bij de ambtenaar burgerlijke stand zelfs niet kon benoemen wijst mogelijks op het feit dat betrokkenen niet samenwonen.

Bovendien situeert het appartement zich volgens mevrouw op de 3e verdieping en volgens meneer op de 4e verdieping.

- Bewijzen van een duurzame relatie: betrokkenen brengen geen bewijzen bij waaruit zou blijken dat zij reeds sedert 2002 een relatie zouden hebben en zouden samenwonen.

Zo wordt er geen enkel attest van de Spaanse overheid voorgelegd waaruit blijkt in welke adressen betrokkenen sedert 2002 zouden gewoond hebben en is het evenmin duidelijk waar betrokkenen sedert hun aankomst in België hebben gewoond.

Ook bewijzen de bijgebachte foto's, die slechts afkomstig zijn van enkele aangelegenheden, geen relatie van 14 jaar.

Bovendien was er in het appartement geen enkele foto van hun samen te zien en kwam dit volgens mevrouw doordat een fotokader gevallen was en deze nog niet vervangen was.

Mijn ambt meent dan ook overeenkomstig artikel 147quater negatief advies te moeten verlenen omtrent de registratie van de wettelijke samenwoning.

Uit het advies van de Procureur blijkt dat betrokkene niet de intentie heeft om een duurzame "affectieve" levensgemeenschap op te bouwen met zijn partner. Betrokkene misbruikt de procedure van feitelijke partnerschap louter om, via een andere weg, een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen, dit tegen de finaliteit van de vreemdelingenwet in.

Betrokkene toont dus niet afdoende aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1,1° van de wet van 15.12.1980.

(...)"

Op 16 januari 2018 dient verzoeker een nieuwe aanvraag in voor een verblijfskaart van een burger van de Unie, als ander familielid in de hoedanigheid van feitelijke partner van een Spaanse onderdaan.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandelingen en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 16 januari 2018 een nieuwe aanvraag heeft ingediend voor een verblijfskaart van een burger van de Unie in de hoedanigheid van feitelijke partner van een Spaanse onderdaan.

Door het opnieuw indienen van een aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie heeft verzoeker uitdrukkelijk zijn wil te kennen gegeven om zijn verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan de verwerende partij teneinde deze ervan te overtuigen haar standpunt, dat zij heeft geuit naar aanleiding van de eerste aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfstoelating te verlenen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken. De vernietiging van de op 23 oktober 2017 genomen beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden kan slechts tot gevolg hebben dat de verwerende partij een nieuw standpunt moet innemen over verzoekers verblijfsaanvraag. De verwerende partij is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat zij een tweede maal door verzoeker werd gevat. Het indienen van een tweede aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie houdt aldus een gewijzigde omstandigheid in waardoor verzoeker niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang (cf. in dezelfde zin: RvS 4 april 2003, nr. 117.943, RvS 14 november 2006, nr. 164.727).

Gevraagd naar het belang dat verzoeker nog zou hebben in deze zaak, gedraagt de advocaat van verzoeker zich naar de wijsheid.

Er worden geen elementen aangevoerd die zouden wijzen op een belang in hoofde van verzoeker.

Het beroep is niet-ontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend achttien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET